

Folketingets Erhvervsudvalg
Christiansborg

11. maj 2023

Svar på Erhvervsudvalgets spørgsmål nr. 149 (Alm. del) af 10. maj 2023

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre skriftligt for de sager på Ecofin-rådsmødet den 16. maj 2023, som er relevante for udvalgets sagsområde?

Svar

To sager er relevante for ERU ifm. ECOFIN 16. maj 2023:

- *Revision af rammer for krisehåndtering af nødlidende kreditinstitutter og nationale indskydergarantiordninger (CMDI)*. ECOFIN 16. maj 2023 skal have en præsentation og drøftelse af forslaget.
- *Revision af forordning om europæisk markedsinfrastruktur (EMIR)*. Forslaget er ikke på dagsordenen for ECOFIN, men forelægges til mandat i Folketingets Europaudvalg 12. maj 2023, da der muligvis kan opnås enighed i 1. halvår 2023.

Revision af rammer for krisehåndtering af nødlidende kreditinstitutter og nationale indskydergarantiordninger (CMDI)

ECOFIN skal have en drøftelse af de nye forslag til revision af EU-rammerne for krisehåndtering af nødlidende kreditinstitutter. Det drejer sig om

- en revision af direktiv om genopretning og afvikling af kreditinstitutter, BRRD, og
- en revision af direktiv om nationale indskydergarantiordninger, DGSD.

Forslagene skal bidrage til rammernes formål om sikring af finansiell stabilitet, beskyttelse af offentlige finanser og beskyttelse af indskydere ved krisehåndtering af kreditinstitutter, såsom banker og realkreditinstitutter.

BRRD fastlægger EU-rammerne for krisehåndtering af nødlidende kreditinstitutter. Et centralt princip er, at tab bæres af et nødlidende kreditinstituts aktionærer og kreditorer (såkaldt bail-in), og ikke af de offentlige finanser (bail-out). Det svarer til den danske model for krisehåndtering af banker.

Et institut håndteres inden for BRRD, hvis det er nødvendigt for at opnå de såkaldte afviklingsmål. Disse mål er bl.a. at videreføre et instituts kritiske funktioner, undgå finansiell ustabilitet samt beskytte offentlige finanser og indskydere.

Det nye forslag sigter efter, at flere mindre og mellemstore institutter skal krisehåndteres efter BRRD's regler, når man derved kan opnå afviklingsmålene i mindst samme grad, som hvis institutterne krisehåndteres efter nationale konkursregler. I EU i dag er det primært store institutter, der bliver håndteret efter BRRD's regler. Mindre institutter bliver ofte håndteret efter nationale konkursregler, hvilket kan åbne flere muligheder for statsstøtte til de nødlidende institutter.

M.a.o. sigter forslaget efter, at flere institutter skal håndteres under BRRD og de værktøjer, som direktivet indeholder. Det gælder, at aktionærer og kreditorer betaler regningen for bankkriser (bail-in) frem for de offentlige finanser (bail-out), og det gælder muligheden for at overføre et nødlidende instituts aktiver og indskud til andre institutter. Det er på linje med den danske tilgang.

DGSD fastlægger rammer for nationale indskydergarantiordninger. Det gælder bl.a. hvilke indskud, der er dækket, institutters bidrag til ordningerne samt regler for ordningernes udbetalinger ved dækning.

Det nye forslag ændrer ikke på den generelle indskydergarantigrænse i EU, hvor almindelige indskydere er dækket op til 100.000 euro pr. kunde (ca. 750.000 kr.).

Forslaget lægger op til, at de nationale indskydergarantier gives bredere rammer end i dag for at bidrage med finansiering, når et institut krisehåndteres under BRRD. Formålet kan fx være at sikre, at et andet levedygtigt institut vil overtage det nødlidende instituts indskud.

Forslaget ændrer desuden på det såkaldte kreditorhierarki. Det vil fortsat være sådan, at tab først og fremmest bæres af instituttets aktionærer og herefter af andre usikrede kreditorer. I dag er det sådan, at de næste til at bære tab i hierarkiet er usikrede indlån over indskydergarantigrænsen på 750.000 kr. og til sidst indskydergarantiordningerne.

Forslaget betyder, at indskydergarantiordninger sidestilles med indlån over indskydergarantigrænsen. Det øger alt andet lige mulighederne for at bruge indskydergarantimidler, der er finansieret af den finansielle sektor, til at håndtere kriseramte institutter. Almindelige indlån under indskydergarantigrænsen på ca. 750.000 kr. vil fortsat altid være dækket.

Forslaget fastholder kravet om, at bail-in, hvor aktionærer m.v. påføres tab i form af nedskrivninger, skal udgøre 8 pct. af instituttets balance, før en afviklingsfond kan bidrage med finansiering. Afviklingsfonde, såsom den danske Afviklingsformue, er også finansieret af den finansielle sektor.

Men forslaget indebærer som noget nyt, at midler fra indskydergarantiordninger vil tælle med i opfyldelsen af bail-in-kravet på 8 pct. inden for rammerne af visse betingelser og begrænsninger.

Regeringen støtter en revision af rammerne for krisehåndtering af nødlidende kreditinstitutter og nationale indskydergarantier, som styrker afviklingsformålene, herunder beskytter de offentlige finanser mod finansielle kriser. Regeringen arbejder for, at den danske model for håndtering af nødlidende kreditinstitutter er bedst muligt afspejlet i EU-regler. Det er vigtigt, at tab i kreditinstitutter bæres af aktionærer og kreditorer frem for de offentlige finanser, ligesom BRRD's regler for krisehåndtering bør anvendes på flere institutter og ikke kun de store. Det svarer til den danske model for håndtering af bankkriser.

Revision af forordning om europæisk markedsinfrastruktur (EMIR)

EMIR-forordningen sætter rammer for handel med såkaldte derivater. Dvs. afledte finansielle instrumenter, hvis pris afhænger af værdien på et underliggende aktiv, fx aktier, renter mv. Virksomheder, fx banker og pensions- eller energiselskaber, bruger bl.a. derivater til at afdække risici, og konkret fx udsving i renter, energipriser og valutakurser.

Reglerne indebærer, at større aktørers handler med derivater skal udføres – også kaldet ”clearing” – i såkaldte centrale modparter (”CCP’er”), som er underlagt regulering og tilsyn. Formålet er at reducere risici og sikre handlens gennemførelse, også selvom en af parterne fx går konkurs.

Denne clearing foregår i dag i høj grad uden for EU. Fx anvender danske virksomheder primært centrale modparter i Storbritannien til clearing af handler med derivater.

Forslaget til ændring af reglerne skal tilskynde, at mere af denne clearing foregår i EU.

Forslaget skal styrke EU's system for clearing af handel med derivater igennem centrale modparter og samtidig reducere europæiske selskabers overdrevne eksponeringer over for tredjelande. Formålet er at reducere risici for den finansielle stabilitet for EU-landene og at gøre EU mere uafhængig af tredjelande for at gennemføre derivathandler.

Forslaget gør det derfor obligatorisk for virksomheder at klare en vis andel af systemisk vigtige derivater i centrale modparter i EU. Den præcise andel af clearing i EU skal fastsættes nærmere af EU-tilsynsmyndigheden for værdipapirer, ESMA.

Forslaget skal samtidig gøre centrale modparter i EU mere konkurrencedygtige. Dette skal bl.a. opnås via mere effektive ansøgningsprocedurer for bl.a. at gøre det lettere at tiltrække mere aktivitet til EU.

Forslaget indebærer også et øget fælleseuropæisk tilsyn med centrale modparter i EU og et øget tilsyn med ikke-finansielle virksomheders handel med derivater.

Forslaget indeholder derudover en række rapporteringskrav med henblik på bedre at kunne overvåge virksomheders handel med derivater, og at de overholder kravene til clearing af derivater i EU.

Regeringen ser positivt på forslag, der fremmer finansiell stabilitet. Regeringen støtter forslagens formål om at gøre centrale modparter i EU mere konkurrencedygtige og om på længere sigt at tiltrække mere clearingaktivitet til EU. Regeringen finder det vigtigt, at evt. krav om obligatorisk clearing i EU vurderes på basis af konsekvenser for finansiell stabilitet, konkurrencesituationen og omkostninger for selskaber og forbrugere i EU.

Regeringen støtter forslaget om at minimere systemiske risici i EU, som udspringer af brugen af CCP'er lokaliseret i tredjelande, herunder Storbritannien, bl.a. ved at styrke ESMA's tilsynskompetencer over for tredjelands-CCP'er.

Regeringen finder det vigtigt, at væsentlige elementer af forslaget i højere grad fastlægges i selve forslaget og ikke i efterfølgende delegerede retsakter.

Regeringen finder, at det eksisterende tilsynssamarbejde for CCP'er i EU generelt har været velfungerende og sikret en klar og velprioriteret ansvarsfordeling. Ændringer i det eksisterende nationale tilsynsansvar for CCP'er i EU og evt. styrkede kompetencer til ESMA skal adressere udfordringer med den nuværende struktur, og samtidig fastholde klar fordeling af ansvar og beføjelser.

Regeringen vil arbejde på baggrund af danske prioriteter og forventer at kunne tiltræde et kompromisforslag, som kan samle generel opbakning.

Med venlig hilsen

Stephanie Lose
Fungerende økonomiminister